

Vec C-569/07

HSBC Holdings plc

a

Vidacos Nominees Ltd

proti

The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Special Commissioners of Income Tax, London)

„Nepriame dane – Tvorba a zvýšenie základného imania – Zdanenie prevodu alebo emisie akcií vo výške 1,5 % v rámci depozitára cenných papierov („clearance service“)

Abstrakt rozsudku

Daňové ustanovenia – Harmonizácia právnych predpisov – Nepriame dane z tvorby a zvýšenia základného imania

[Smernica Rady 69/335, článok 11 písm. a)]

Článok 11 písm. a) smernice 69/335 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania, zmenenej a doplnenej smernicou 85/303, sa má vykladať v tom zmysle, že pri emisii akcií v rámci depozitára cenných papierov bráni vyrubeniu takej dane.

Povolí vyrubenie dane alebo spoplatnenie prvého nadobudnutia nového vydaného cenného papiera by totiž v skutočnosti znamenalo zdaní samotné vydanie cenného papiera, keďže je nedeliteľnou súčasťou celkovej operácie vzťahom na tvorbu a zvýšenie základného imania.

Toto prvé nadobudnutie nemôže byť teda považované za „prevod“ v zmysle článku 12 ods. 1 písm. a) smernice 69/335, inak by zbavilo článok 11 písm. a) tejto smernice jeho potrebného účinku a spochybnilo jasné rozlíšenie, ktoré tieto dva články stanovujú medzi pojmi „vydanie“ a „prevod“. Podľa tohto výkladu by sa na emisii, s ktorou sa nevyhnutne spája nadobudnutie nových emitovaných cenných papierov, na ktoré podľa článku 11 písm. a) nemožno uložiť nijakú daň alebo iný poplatok okrem kapitálovej dane, mohla napriek tomu vzťahovať daň alebo poplatok. Daň, ktorej predmetom je toto prvé nadobudnutie, sa nemôže vzťahovať výnimka obsiahnutá v článku 12 ods. 1 písm. a). Takú daň nemožno považovať za daň, ktorá sa v skutočnosti uplatní na budúce prevody, pretože ani základ tejto dane, ani jej daňoví poplatníci nie sú určení vo vzťahu k takým prevodom, ktoré sú len hypotetické.

V rozsahu, v akom sa uvedená daň vyberá z nových cenných papierov v nadväznosti na zvýšenie základného imania, predstavuje zdanenie v zmysle článku 11 písm. a) uvedenej smernice, ktorej zavedenie je týmto ustanovením zakázané.

(pozri body 32, 34 – 38 a výrok)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 1. októbra 2009 (*)

„Nepriame dane – Tvorba a zvýšenie základného imania – Zdanenie prevodu alebo emisie akcií vo výške 1,5 % v rámci depozitára cenných papierov („clearance service“)

Vo veci C-569/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Special Commissioners of Income Tax, London (Spojené kráľovstvo) z 19. decembra 2007 a doručený Súdnemu dvoru 24. decembra 2007, ktorý súvisí s konaním:

HSBC Holdings plc,

Vidacos Nominees Ltd

proti

The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J.-C. Bonichot, K. Schiemann, J. Makarczyk (spravodajca) a L. Bay Larsen,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: K. Sztranc-Szawiczek, referentka,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. januára 2009,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- HSBC Holdings plc, v zastúpení: R. Norton, solicitor, I. Glick, QC, a D. Jowell, barrister,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: M. Hall, I. Rao a R. Thomas, splnomocnení zástupcovia,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: R. Lyal a M. Afonso, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 18. marca 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 10 a 11 smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985 (Ú. v. ES L 156, s. 23; Mim. vyd. 09/001, s. 122, ďalej len „smernica“), a článkov 43 ES, 49 ES alebo 56 ES alebo akéhokoľvek iného ustanovenia práva Spoločenstva.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi HSBC Holdings plc (ďalej len „HSBC“) a Vidacos Nominees Ltd s britskými daňovými orgánmi, ktorého predmetom bolo vyrubenie dane „stamp duty reserve tax“ (ďalej len „SDRT“) podľa článku 96 zákona o financiách z roku 1986 (Finance Act 1986, ďalej len „ZF z roku 1986“).

Právny rámec

Právo Spoločenstva

3 Podľa prvého a šiesteho odôvodnenia smernice:

„keďže cieľom zmluvy je vytvoriť hospodársku úniu, ktorej charakteristiky sú podobné charakteristikám domáceho trhu a kde jednou zo základných podmienok pre dosiahnutie tohto cieľa je podporovanie voľného pohybu kapitálu;

...

keďže je to inherentné v koncepcii súasného trhu, ktorého charakteristiky sú charakteristikami domáceho trhu, že dane z navýšeného kapitálu podniku alebo firmy na súasnom trhu by sa mali platiť len raz a že úroveň týchto daní by mala byť rovnaká vo všetkých členských štátoch tak, aby to nezasahovalo do pohybu kapitálu“.

4 Článok 4 smernice stanovuje zoznam operácií, ktoré môžu podliehať kapitálovej dani, medzi ktorými okrem iného figuruje založenie kapitálovej spoločnosti, zvýšenie základného imania kapitálového podniku príspevkom aktív ľubovlného druhu.

5 Článok 10 smernice zakazuje vyrubenie akejkoľvek inej dane ako kapitálovej dane z transakcií, ktoré uvádza táto smernica vo svojom článku 4.

6 Podľa článku 11 smernice:

„členské štáty nebudú podliehať nijakej forme zdačovania pre akékoľvek [členské štáty nebudú podriaťovať nijakej forme zdačovania akékoľvek – *neoficiálny preklad*]:

a) vytváranie, vydávanie, prijímanie pre kvotáciu na burze, sprístupňovanie na trhu alebo pre obchody na burze, akcie alebo iné cenné papiere rovnakého typu alebo certifikáty reprezentujúce také cenné papiere, nech už sú vydané kýmkoľvek;

b) úvery vrátane vládnych obligácií navýšených vydaním dlhopisov alebo iných obchodovateľných cenných papierov, nech už sú vydané kýmkoľvek, alebo ľubovoľných formalít s tým súvisiacich alebo vytváranie, vydávanie, prijímanie pre kvotáciu na burze, vykonávanie dostupnosti na trhu alebo zaobranie sa s takými dlhopismi alebo inými obchodovateľnými cennými papiermi.“

7 Napriek tomu podľa článku 12 ods. 1 písm. a) tejto smernice členské štáty môžu bez

ohľadu na jej články 10 a 11 vyrubiť „dane na transfer cenných papierov, či už je to paušálna sadzba alebo nie [dane z prevodu cenných papierov bez ohľadu na to, či ide o paušálnu sadzbu, alebo nie – *neoficiálny preklad*]“.

8 Podľa článku 7 ods. 1 smernice tieto štáty oslobodia od kapitálovej dane transakcie, ktoré boli k 1. júlu 1984 oslobodené od dane alebo zdaňované sadzbou 0,50 % alebo menej. Pokiaľ ide o iné operácie, na ktoré sa podľa tejto smernice môže vyrubiť daň, tie sa musia od dane oslobodiť alebo budú podliehať dani so sadzbou neprevyšujúcou 1 %.

Vnútroštátne právo

9 Podľa článku 87 ods. 1 ZF z roku 1986 všetky dohody o prevode akcií a iných cenných papierov podliehajúcich dani za peňažnú alebo peniazmi ocenenú odplatu sú predmetom SDRT so sadzbou 0,5 % zo sumy alebo hodnoty odplaty za prevod. Podľa článku 92 ZF z roku 1986 sa táto daň nevyrubí v prípade prevodu, ktorý sa uskutočňuje prostredníctvom formulára o prevode akcií, ktorý je riadne okolkovaný.

10 Článok 87 ods. 1 ZF z roku 1986 sa vzťahuje len na dohody o prevode „cenných papierov podliehajúcich dani“. Pojem „cenné papiere podliehajúce dani“ je vymedzený v článku 99 uvedeného zákona ako akcie, ktoré emitovali spoločnosti usadené v Spojenom kráľovstve, alebo akcie zahraničných spoločností, ktoré boli zaregistrované v registri Spojeného kráľovstva alebo „spárované“ s akciami emitovanými spoločnosťami usadenými v Spojenom kráľovstve, spolu s niektorými ďalšími právami súvisiacimi s týmito akciami. Článok 86 ods. 4 ZF z roku 1986 stanovuje, že predmetom dane je každá transakcia bez ohľadu na miesto jej uskutočnenia a bydlisko zmluvných strán.

11 Článok 96 ods. 1 a 2 ZF z roku 1986 stanovuje:

„1. S výnimkou... ďalej uvedených článkov 97 a 97a sa SDRT vymeria podľa tohto článku:

- a) ak osoba A, ktorej predmetom činnosti je činnosť depozitára cenných papierov pri nákupe alebo predaji cenných papierov podliehajúcich dani alebo táto činnosť tvorí časť jej predmetu činnosti, uzatvorila dohodu o poskytnutí služieb depozitára cenných papierov inej osobe; a
- b) na základe tejto dohody sú tieto cenné papiere prevedené alebo emitované v prospech A alebo v prospech osoby, ktorej predmetom činnosti je správa cenných papierov podliehajúcich dani alebo táto činnosť tvorí časť jej predmetu činnosti a ktorá túto činnosť uskutočňuje na účet A ako správcovská spoločnosť.

2. ... sadzba dane podľa tohto článku je 1,5 %:

- a) z emisnej ceny cenných papierov, ak sú emitované;
- b) z výšky alebo hodnoty odplaty, ak sú cenné papiere prevedené za peňažnú alebo peniazmi ocenenú odplatu;
- c) z hodnoty cenných papierov v ostatných prípadoch.“

12 Pojem „depozitár cenných papierov“ zákon nevymedzuje. Podľa príručky daňového úradu o kolkových daniach sa pod týmto pojmom rozumie:

„14.10 Depozitár cenných papierov je vo všeobecnosti systém na úschovu a správu cenných papierov a spracovávanie transakcií prostredníctvom zaknihovania. Cenné papiere sa v ňom môžu uschovávať na neurčitý čas bez ohľadu na zmeny v oprávnení nakladať s nimi a môže ich

uschováva? bu? spoločnosť, ktorá je depozitárom cenných papierov, alebo jej správcovská spoločnosť, a teda s cennými papiermi sa obchoduje bez listín o prevode.

14.11 Ďalšou depozitára cenných papierov je bežná v jurisdikciách štátov kontinentálnej Európy. Je bežné, že akcie existujú v podobe akcií na doručenie, pričom tento spôsob poskytuje fyzickú bezpečnosť (cenné papiere na doručenie sú uložené v trezore) a zároveň umožňuje obchodovanie s cennými papiermi a zúčtovanie.

14.12 Dohody o prevode cenných papierov, ktoré sú v úschove u depozitára cenných papierov, nie sú predmetom SDRT.“

13 Podľa článku 90 ods. 5 ZF z roku 1986 sú po úvodnom zdanení prevody cenných papierov, ktoré sú v úschove u depozitára, oslobodené od bežnej dane podľa článku 87 uvedeného zákona.

14 Článok 97a ZF z roku 1986 stanovuje, že depozitár cenných papierov si môže so súhlasom Inland Revenue zvoliť, aby sa kolková daň a SDRT vyrubovali podľa tohto článku. Jeho voľba podľa článku 97a ZF z roku 1986 je platná odo dňa, keď mu Inland Revenue oznámi svoj súhlas. Počas doby platnosti tejto voľby sa kolková daň a SDRT vyrubujú v súvislosti so službami depozitára, na ktoré sa voľba vzťahuje (napr. pri prevode alebo emisii podľa článku 96 ods. 1 ZF z roku 1986), ako keby sa zdaňovali bez ohľadu na článok 96 ZF z roku 1986. Z uvedeného vyplýva, že po vykonaní a schválení takej voľby sa na prevody cenných papierov, ktoré sú v úschove u depozitára, vzťahuje bežná sadzba 0,5 % a pri zápise príslušných akcií v prospech depozitára sa daň nevyrubí.

15 Podľa článku 97 ods. 4 ZF z roku 1986 je od dane podľa článku 96 ZF z roku 1986 oslobodená emisia akcií určená na výmenu za iné akcie, ktoré sú uschovávané v „registri depozitára“, ak má emitent kontrolu nad inou spoločnosťou alebo takú kontrolu získal v dôsledku ponuky, ktorá výmenu zahŕňa. Podľa článku 97 ods. 6 ZF z roku 1986 to však platí len vtedy, ak sú aj iné akcie cennými papiermi podliehajúcimi dani.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

16 Z vnútroštátneho rozhodnutia vyplýva, že 7. júna 2000 HSBC, spoločnosť založená podľa práva Spojeného kráľovstva s neobmedzenou daňovou povinnosťou v Spojenom kráľovstve, zverejnila verejnú ponuku na nákup všetkých akcií akciovej spoločnosti Crédit commercial de France (ďalej len „CCF“), založenej podľa francúzskeho práva s neobmedzenou daňovou povinnosťou vo Francúzsku, ktorej akcie boli kvótované na parížskej burze.

17 Ponuka bola formulovaná ako nákup akcií CCF, ale obsahovala tiež možnosť výmeny akcií medzi týmito dvoma spoločnosťami podľa kurzu trinásť akcií HSBC za jednu akciu CCF. Aby sa táto druhá voľba atraktívna pre akcionárov CCF usadených vo Francúzsku, HSBC získala právo byť kvótovaná na parížskej burze. V dôsledku tohto kvótovania musela HSBC otvoriť účet na svoje meno v Société interprofessionnelle pour la compensation des valeurs mobilières (Sicovam), u francúzskeho depozitára, ktorý mal v ňom skutkových udalostí vo veci samej monopol pri obchodovaní s akciami na parížskej burze. Existovali tri spôsoby, ako získať akcie HSBC výmenou za akcie CCF:

- prostredníctvom Sicovamu, francúzskeho systému zúčtovania pre akcie obchodované na parížskej burze,
- prostredníctvom CREST, systému zúčtovania Spojeného kráľovstva pre akcie v dematerializovanej podobe, a

– registráciou v registri akcionárov HSBC v listinnej podobe.

18 HSBC súhlasila so zaplatením SDRT za akcie, s ktorými sa obchodovalo prostredníctvom Sicovamu. V opažnom prípade by bola ponuka finančne nevýhodná, a preto len málo zaujímavá pre veľké počet francúzskych akcionárov.

19 Akcie HSBC emitované na uhradenie akcií CCF boli „cennými papiermi podliehajúcimi dani“ podľa článku 99 ods. 3 ZF z roku 1986. Pri ich emisii v prospech depozitára, v danej veci Vidacos Nominees compensation Ltd., ktorá bola mandatórom Sicovamu pre Spojené kráľovstvo, bola SDRT splatná podľa článku 96 ods. 1 a 2 ZF z roku 1986 s 1,5 % z ceny alebo hodnoty týchto akcií. Naproti tomu, pokiaľ ide o ďalšie dve možnosti v rámci emisii týchto akcií, nebola splatná nijaká koloková daň ani SDRT. Daň so sadzbou 0,5 % sa vyrubila až po každom ďalšom prevode akcií.

20 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že akcionári CCF sa rozhodli prijať 255 607 131 akcií HSBC prostredníctvom Sicovamu. Približne 105 miliónov z týchto akcií, teda 41 %, sa zo Sicovamu stiahlo a v priebehu nasledujúcich dvoch týždňov sa s nimi obchodovalo na londýnskej burze cenných papierov. Ďalšie prevody týchto akcií v rámci systému CREST boli predmetom SDRT s bežnou sadzbou 0,5 %.

21 HSBC, ktorej akcie sú stále kvótované na parížskej burze, ponúka svojim akcionárom možnosť získať skôr jej dividendy vo forme akcií ako v peňažnej hotovosti. Ak sú akcie HSBC, na základe ktorých vzniká nárok na dividendy, v úschove Sicovamu, dividendy vo forme akcií sa emitujú v prospech Sicovamu, pretože v rámci tohto systému sa registrujú v mene tejto poslednej spoločnosti. Keďže na základe týchto akcií vznikla povinnosť zaplatiť SDRT so sadzbou 1,5 %, náklady na túto daň boli presunuté na francúzskych akcionárov HSBC, ktorí majú svoje akcie v úschove Sicovamu, v dôsledku čoho títo akcionári získali o 1,5 % akcií menej než ostatní akcionári.

22 HSBC podala žiadosť o vrátenie SDRT, ktorá bola uhradená v sadzbe 1,5 % za akcie emitované v prospech Sicovamu. Po tom, ako daňový úrad zmietol túto žiadosť, HSBC podala opravný prostriedok na Special Commissioners.

23 Za týchto okolností sa Special Commissioners rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bráni článok 10 alebo 11 smernice... alebo články 43 ES, 49 ES alebo 56 ES alebo akékoľvek iné ustanovenie práva Európskeho spoločenstva členskému štátu („prvý členský štát“) vyrubiť daň z prevodu alebo emisie akcií v prospech depozitára cenných papierov so sadzbou 1,5 %, ak:

a) spoločnosť („spoločnosť A“) so sídlom v prvom členskom štáte ponúka na nadobudnutie kvótované a obchodované akcie spoločnosti („spoločnosť B“) so sídlom v inom členskom štáte („druhý členský štát“) výmenou za akcie spoločnosti A, ktoré sa majú prijať na burzu cenných papierov v druhom členskom štáte;

b) akcionári spoločnosti B majú možnosť získať nové akcie spoločnosti A:

– v listinnej podobe alebo

– v dematerializovanej podobe prostredníctvom systému zúčtovania v prvom členskom štáte alebo

– v dematerializovanej podobe prostredníctvom depozitára cenných papierov v druhom

ľlenskom štáte;

c) právo prvého ľlenského štátu v podstate stanovuje, že:

- pri emisii akcií v listinnej podobe (alebo v dematerializovanej podobe v systéme zúťtovania pre dematerializované akcie prvého ľlenského štátu) nie je predmetom dane emisia akcií, ale každý následný predaj akcií, pri ktorom je sadzba dane 0,5 % z odplaty za prevod, ale
- pri prevode alebo emisii akcií v dematerializovanej podobe v prospech depozitára cenných papierov je sadzba dane 1,5 % z emisnej ceny (pri emisii akcií) alebo z výšky alebo hodnoty odplaty (pri prevode akcií za odplatu) alebo z hodnoty akcií (v ostatných prípadoch), pričom predaj akcií v rámci depozitára (alebo práv súvisiacich s akciou) nie je predmetom ľalšej dane,
- so súhlasom príslušného daťového orgánu si môže depozitár cenných papierov zvoliť, aby sa dať nevyrubovala pri prevode alebo emisii akcií v prospech tohto depozitára, ale aby sa namiesto toho vyrubila pri každom predaji akcií v rámci tohto depozitára so sadzbou 0,5 % z odplaty. Príslušný daťový orgán môže na účely udelenia súhlasu vyžadovať (a v súťasnosti vyžaduje), aby depozitár uzatvoril a udržiaval v platnosti dohody (ktoré daťový orgán považuje za dostatočné) pre výber dane depozitárom a pre dodržiavanie a zabezpečenie dodržiavania príslušných právnych predpisov;

d) podľa postupov platných na burze cenných papierov v druhom ľlenskom štáte musia byť všetky akcie, emitované v rámci jurisdikcie tohto štátu, uschovávané v dematerializovanej podobe u jediného depozitára cenných papierov so sídlom v tomto ľlenskom štáte, pričom tento depozitár neurobil uvedenú voľbu“

O prejudiciálnej otázke

24 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či ľlánky 10 a 11 smernice a ľlánky 43 ES, 49 ES alebo 56 ES alebo akékoľvek iné ustanovenie práva Spoloťenstva bráni vyrubiť takú dať, ako je dať vo veci samej, pri emisii akcií v rámci depozitára cenných papierov.

25 Na úvod je potrebné pripomenúť, že smernica vyťerpávajúcim spôsobom harmonizuje prípady, v ktorých sú ľlenské štáty oprávnené uložiť nepriame dane z tvorby a zvyšovania základného imania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júna 2007, Komisia/Grécko, Cť178/05, Zb. s. ľť4185, bod 31).

26 Ak je však, ako Súdny dvor už rozhodol, urťitá záležitosť predmetom harmonizácie na úrovni Spoloťenstva, všetky vnútroštátne predpisy, ktoré s ťou súvisia, sa musia posudzovať na základe tohto harmonizačného opatrenia, a nie na základe ustanovení Zmluvy ES (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. decembra 2001, DaimlerChrysler, Cť324/99, Zb. s. ľť9897, bod 32, a z 24. januára 2008, Roby Profumi, Cť257/06, Zb. s. ľť189, bod 14).

27 Z uvedeného vyplýva, že pri odpovedi na prejudiciálnu otázku sa Súdny dvor musí obmedziť len na výklad smernice.

28 Je potrebné zdôrazniť, že z úvodných ustanovení smernice vyplýva, že sleduje podporu voľného pohybu kapitálu považovaného za základný pre vytvorenie hospodárskej únie, ktorej charakteristiky sú podobné charakteristikám domáceho trhu. Napťtie tohto cieľa predpokladá v otázke zdaťovania tvorby základného imania zrušenie nepriamych daní, ktoré sú teraz v úťinnosti v ľlenských štátoch, a namiesto nich uplatťovanie jednej dane, ktorá sa na spoločnom trhu vyberie len raz a v rovnakej výške vo všetkých ľlenských štátoch.

29 V tejto súvislosti smernica podľa posledného odôvodnenia okrem iného stanovuje zrušenie

nepriamych daní s rovnakými charakteristikami ako kapitálová daň alebo kolková daň z cenných papierov, ktorých zachovanie môže zmariť účel, ktorý sleduje. Tieto nepriame dane, ktorých vyrubenie je zakázané, sú vymenované v bodoch 10 a 11 smernice.

30 § 12 ods. 1 smernice stanovuje taxatívny zoznam iných daní a poplatkov, ako je daň z vkladu, ktorých daňovníkmi, resp. poplatníkmi môžu byť odchylné od § 10 a 11 tejto smernice kapitálové spoločnosti v súvislosti s postupmi uvedenými v týchto posledných uvedených ustanoveniach (pozri rozsudok z 2. februára 1988, *Investeringsforeningen Dansk Sparinvest*, 36/86, Zb. s. 409, bod 9). § 12 smernice stanovuje okrem iného v ods. 1 písm. a) „dane z prevodu cenných papierov bez ohľadu na to, či ide o paušálnu sadzbu, alebo nie“.

31 Vo veci samej spočíva určujúce kritérium SDRT v uskutočnení osobitnej operácie nadobudnutia nových cenných papierov, ktoré sa emitovali v rámci ponuky na verejný nákup. V tejto súvislosti generálny advokát v bode 23 návrhov pripomína, že akcie HSBC, ktoré sa prijali do depozitára s cieľom ich výmeny za akcie CCF, sú novými akciami, ktoré zodpovedajú zvýšeniu základného imania.

32 Je potrebné pripomenúť, že povolenie vyrubenie dane alebo spoplatnenie prvého nadobudnutia nového vydaného cenného papiera by v skutočnosti znamenalo zdanie samotné vydanie cenného papiera, keďže je nedeliteľnou súčasťou celkovej operácie vzťahom na tvorbu a zvýšenie základného imania. Vydanie cenných papierov samo osebe nestačí a má zmysel, len pokiaľ tieto cenné papiere nájdú investora (rozsudok z 15. júla 2004, *Komisia/Belgicko*, C-415/02, Zb. s. I-7215, bod 32).

33 Potrebný účinok § 11 písm. a) smernice vyžaduje, aby „vydanie“ v zmysle tohto ustanovenia zahrnovalo prvé nadobudnutie cenných papierov v rámci ich vydania (pozri rozsudok *Komisia/Belgicko*, už citovaný, bod 33).

34 V tejto súvislosti výklad pojmu „prevod“ uvedený v § 12 ods. 1 písm. a) smernice predložený vládou Spojeného kráľovstva a Komisiou európskych Spoločenstiev, podľa ktorého SDRT so sadzbou 1,5 % je daňou z prevodu akcií s formou „sezónnej vstupenky“ („season ticket“), zbavuje § 11 písm. a) tejto smernice jeho potrebného účinku a spochybňuje jasné rozlíšenie, ktoré § 11 písm. a) a § 12 ods. 1 písm. a) smernice stanovujú medzi pojmami „vydanie“ a „prevod“. Podľa tohto výkladu by sa na emisiu, s ktorou sa nevyhnutne spája nadobudnutie nových emitovaných cenných papierov, na ktoré podľa tohto ustanovenia nemožno uložiť nijakú daň alebo iný poplatok okrem kapitálovej dane, mohla naprieť tomu vzťahovať daň alebo poplatok.

35 Pretože prvé nadobudnutie cenných papierov v rámci ich vydania nemôže byť teda považované za „prevod“ v zmysle § 12 ods. 1 písm. a) smernice, na daň, ktorej predmetom je toto prvé nadobudnutie, sa nemôže vzťahovať výnimka obsiahnutá v tomto ustanovení.

36 Takú daň, ako je SDRT, nemožno považovať za daň, ktorá sa v skutočnosti uplatní na budúce prevody, pretože, ako to zdôraznil generálny advokát v bode 38 návrhov, ani základ tejto dane, ani jej daňoví poplatníci nie sú určené vo vzťahu k takým prevodom, ktoré sú len hypotetické.

37 S ohľadom na tieto úvahy je potrebné konštatovať, že keďže taká daň, ako je SDRT, sa vyberá z nových cenných papierov v nadväznosti na zvýšenie základného imania, predstavuje zdanenie v zmysle § 11 písm. a) smernice, ktorej zavedenie je týmto ustanovením zakázané.

38 V dôsledku toho je potrebné na položenú otázku odpovedať tak, že § 11 písm. a) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že pri emisii akcií v rámci depozitára cenných papierov

bráni vyrubeniu takej dane, ako je da? vo veci samej.

O trovách

39 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 11 písm. a) smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985, sa má vykladať v tom zmysle, že pri emisii akcií v rámci depozitára cenných papierov bráni vyrubeniu takej dane, ako je da? vo veci samej.

Podpisy

* Jazyk konania: angličtina.